

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro ořechovské farnosti

Ročník 14 Číslo 96 Říjen 2019

ÚVODNÍ SLOVO

Dopis k Misijní neděli

Milí přátelé misií,

20. října 2019 budeme slavit Misijní neděli. Ve všech kostelích na celém světě se budeme modlit za to, aby se evangelium šířilo do celého světa. Misijní neděle je svátkem celosvětového společenství, ve kterém si navzájem vyměňujeme dary duchovní i materiální. I v té nejchudší zemi Afriky se koná sbírka na misie, čehož jsem byl svědkem v tanzanské farnosti, kde lidé dávají, co mohou z toho mála, co mají do společného fondu, z kterého pak mohou o to víc čerpat. Misijní neděle je nejsilnější solidaritou celého světa. V ten den se víc než miliarda lidí ve 160 zemích světa modlí za společné dílo evangelizace. Na řadě míst se věřící scházejí v předvečer Misijní neděle ke společným modlitbám. Naši biskupové vyzvali všechny farnosti, aby se do společného mostu modliteb za misie zapojili už v pátek 18. října večer. Děkuji všem, kteří se s námi spojí v modlitbě ať už v kostelích, či aspoň v rodinách.

Letošní rok je výjimečný také proto, že papež František vyhlásil pro celou církev **Mimořádný misijní měsíc říjen 2019.** Jedním z klíčových aspektů této události je oslavit stoleté výročí Apoštolského listu *Maximum illud* papeže Benedikta XV., který dal nový podnět misijní práci při hlásání evangelia. Papež František si přeje znovu podnítit vědomí o významu křtu pro Boží lid ve vztahu k misiím církve. **Pro tuto oslavu navrhl téma „Pokřtění a poslaní: Kristova církev na misiích ve světě“.**

Každý pokřtěný je poslaný hlásat evangelium, to znamená radost, do celého světa. Ano, misie jsou v dalekých zemích Afriky, Asie, Jižní a Střední Ameriky a Oceánie, ale svět, ve kterém žijeme, je naše rodina, farnost, společenství, práce nebo škola. Svět je prostor, ve kterém působíme a vytváříme vztahy. Tento svět máme přetvářet naší žitou vírou, radostí a nadšením. Ježíšova slova „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium“ jsou posláním pro všechny pokřtěné. To znamená žít tak, abychom v ostatních lidech vzbuzovali otázky: jak to, že je ten člověk tak dobrý, radostný nebo spravedlivý? To je cesta k Ježíši.

Dovolte mi, abych Vám upřímně poděkoval za modlitby a veškerou podporu papežských misií v loňském roce. Díky Vaší loňské štědrosti můžeme pomoci chudým lidem v šesti zemích tří kontinentů částkou necelých 15 milionů

korun. Pomáháme tak v Ugandě, Zambii, Bangladéši, Indii, Srí Lance a Paraguay s pastoračními a edukačními projekty. Podporujeme katechisty, stavby a opravy kostelů a kaplí. Pomáháme lidem zlepšovat životní podmínky a podporou řeholních kongregací a diecézních organizací podáváme pomocnou ruku všem potřebným.

Papež František spojuje misie s radostí a připomíná, že když se dělíme s těmi nejpotřebnějšími, spatřujeme v nich Kristovu tvář. Vložme naše úsilí pod ochranu Panny Marie, která nás cestou misijní radosti bude ráda doprovázet.

Za Vaši letošní štědrost při misijní sbírce Vám děkuje a ze srdce Vám i Vašim blízkým žehná

jáhen Leoš Halbrštát
národní ředitel Papežských misijních děl v ČR

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA

Co jsou Papežská misijní díla?

Papežská misijní díla (PMD) jsou církevní nezisková organizace, která pod přímou patronací papeže koordinuje a zajišťuje misijní činnost katolické církve ve všech kontinentech:

- zvěstuje evangelium
- učí lidi v misiích hospodařit
- vede je k spoluúčasti
- respektuje jejich důstojnost

Činnost PMD vychází z myšlenky, že nejlepší služba, jakou můžeme nabídnout našim bratřím a sestrám, je evangelizace, která jim pomáhá žít a konat jako Boží děti, osvobozuje je od nespravedlností a pomáhá jim ve všestranném rozvoji.

Prostředky jsou získávány z darů, pořádání sbírek a ze správy vlastního majetku. PMD ustavují a přidělují prostředky ze svých fondů v souladu s kanonickým právem a právním řádem České republiky.

Pomoc je poskytována prostřednictvím čtyř základních děl:

1. Papežské misijní dílo šíření víry
2. Papežské misijní dílo svatého Petra apoštola
3. Papežské misijní dílo dětí
4. Papežská misijní unie

Motto: *„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všecko, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Mt 28, 19-20)*

Jak se v uplynulých letech zapojily naše farnosti?

- Misijní neděle
- Misijní most modlitby
- Adorace pro misie
- Sbírka na dílo sv. Petra apoštola
- Jeden dárek navíc
- Pohled pro misie
- Misijní koláč
- Misijní jarmark

Vykročme i letos z vlastního pohodlí a mějme odvahu vydat se do všech periferií, které potřebují světlo evangelia.

/ zdroj www.missio.cz/

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou Církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

Úmysly na měsíc říjen:
Evangelizační úmysl: Misijní jako církve. Aby inspirace Ducha Svatého vedla církev k novému rozkvětu misií.
Národní úmysl: Ať svatost kněží a tichost a obětavost všech Bohu zasvěcených svědčí světu o tom, že Bůh stačí pro naplnění života.

ZE ŽIVOTA SVATÝCH
PATRONI MISIONÁŘŮ

Sv. Terezie Ježíškova, patronka květinářek a patronka misií, 1. října

Narodila se r. 1873 v Normandii (severozápadní Francie). Když jí bylo 3 a půl roku zemřela jí matka a otec se odstěhoval do Lisieux, tam jako patnáctiletá vstoupila ke karmelitkám a přijala jméno Terezie od Dítěte Ježíše a od Svaté Tváře. Tak je úředně zapsána v kalendáři. Na rozdíl od románských jazyků může čeština vyjádřit zdrobněle i jména, proto ji u nás často nazýváme Terezie Ježíškova. Vynikala pokorou, evangelní prostotou a důvěrou v Boha. Na svou cestu „duchovního dětství" uváděla také novicky. Zasvětila svůj život modlitbě, sebeobětování za spásu duší, za kněze a za misie. Z těchto důvodů je velice oblíbena a uctívána a v každém katolickém kostele najdeme její sochu. Onemocněla tehdy smrtelnou tuberkulózou. Říkala, že si pro ni nepřijde smrt, ale Pán Ježíš. Zemřela 30. září 1897. *V roce 1925 byla prohlášena za svatou, v roce 1927 za patronku misií a v roce 1997 za učitelku církve*. Svátek má 1. října a je zobrazována v karmelitánském šatě: hnědý hábit s bílým svrchním pláštěm a černým závojem na hlavě. V náručí má vždycky růže, protože říkala, že po smrti se bude ještě více modlit a na zem pošle déšť růží. Proto je patronkou květinářů a květinářek.

Sv. František Xaverský, patron misionářů a tisku, 3. prosince

Pocházel ze španělské Navarry, tam se narodil v roce 1506 na zámku Xavier (někdy psáno Javier). Na studiích v Paříži poznal Ignáce z Loyoly, zakladatele Tovaryšstva Ježíšova, krátce řečeno jezuitů, a stal se jedním z jeho prvních druhů. V roce 1537 byl vysvěcen na kněze a od roku 1541 horlivě a s velkým úspěchem hlásal evangelium v Indii, na Ceylonu, na Molukách a v Japonsku. O všem psal do Říma dopisy, které byly brzy po vynálezu knihtisku, od roku 1545 tištěny a rozšiřovány po celém Západě. Těmito zprávami vyvolával misionář, ačkoli dlel v daleké cizině, v evropských zemích pravé misijní nadšení a stal se vzorem pro tisíce, kteří jej horlivě následovali. Zemřel 3. prosince 1552 cestou do Číny, *v roce 1622 byl prohlášen za svatého a v roce 1927 za patrona misií.* Protože dovedl dobře využít právě vynalezeného knihtisku, je patronem tisku a tiskařů. Je také patronem jezuitů.

(podle www.catholica.cz zpracovala Lada)

INSPIRACE

Marlene Delbrelová (1904–1964) se rozhodla žít ve světě a současně naplno s Bohem. Po své konverzi se s několika přítelkyněmi přestěhovala na předměstí Paříže do dělnické čtvrti Ivry, kde prožila ve službě chudým druhou světovou válku i celý zbytek života. Trápilo ji, že církev si těchto lidí žijících v bídě téměř nevšímá a že se neustále radikalizuje jejich ateismus a třídní nenávist. Proto uvítala vznik semináře Mission de France, jenž měl vychovávat kněze, kteří by pronikli do těch prostředí, kam se klasická pastorace nedostane. M. Delbrelová zemřela 13. října 1964. Její myšlenky oslovují čtenáře všech stavů dodnes.

Začíná nový den. Ježíš ho chce prožít ve mně.
On se neuzavřel, ale chodil mezi lidmi.
Se mnou je mezi dnešními lidmi.
Setká se s každým, kdo vstoupí do mého domu,
s každým, koho potkám na ulici.
Všichni budou těmi, které se vydal hledat.
Každého z nich přišel zachránit.
Bůh mě ponechává ve světě, aby tu mohl být se mnou.
A nic mi nemůže zabránit, abych já byla s Bohem -
- vždyť všechno se může stát setkáním s ním.
Podobně jako dítě v náručí své matky -
- i když právě procházejí davem, dítě s ní není o to méně.
Ježíš je vysílán do světa neustále.
Nehrajme si na schovávanou, jako bychom nebyli Božími vyslanci v tomto světě.
V průběhu dne, který právě začíná, je Ježíš neustále vysílán ke všem lidem naší doby, v mém městě i na celém světě.
Vlny jeho lásky se vydávají až na konec země a dospějí až na konec časů skrze bližní, kterým posloužím a které budu milovat a zachraňovat spolu s ním.
Buď požehnán tento nový den, protože ho ve mně přichází prožít Ježíš.

(podle knížky M. Delbrelové, Člověk mezi vírou a ateismem)

ŘEHOLNÍ ŽIVOT V ČR

Pauláni

„Tomu kdo miluje Boha, nic není nemožné.“

Řád nejmenších bratří sv. Františka z Pauly žije a pracuje v církvi i ve světě, v duchu kajícnosti sv. Františka z Pauly vybízí k pokání a obrácení.

Řád nejmenších bratří se zrodil z poustevnického hnutí okolo sv. Františka z Pauly, charismatického thaumaturga (divotvůrce). Hnutí ještě před sepsáním řehole dostalo podobu společenství bratří a otců se společným životem. Z jižní Itálie se Řád postupně rozšířil ještě za života sv. Františka do celé Itálie, Francie, Španělska a do naší vlasti, v jižních Čechách vznikl první klášter okolo roku 1502.

Pauláni se inspirují životem a charismatickou postavou svého zakladatele sv. Františka z Pauly, jehož postava postupně inspirovala k následování muže i ženy, kteří chtěli žít v Boží blízkosti jako on. Tak postupně vznikal první řád – společenství bratří a kněží, potom třetí řád společenství laiků, kteří žijí ve světě, a pak druhý řád společenství sester žijících v papežské klauzuře. Kromě tří tradičních řeholních slibů skládají ještě slib postního způsobu života.

U nás žijí pauláni ve Vranově u Brna.

(čerpáno z knihy – Blázni pro Boha)

Jak Pauláni pomáhají v Kamerunu

V neděli 8. září 2019 sloužil poutní mši sv. na Vranově u Brna o. Milan Jura OM, představený v Kamerunu a nabídkou byla i zajímavá přednáška o paulánské misii v Kamerunu.

Paulánská komunita v Kamerunu byla založena v srpnu 2010, kdy byl otevřen noviciát pro první kamerunské postulanty. Komunita se nachází na předměstí, v okrajové čtvrti, hlavního města Yaoundé. V této čtvrti vyrůstá spousta nových domů, ale je zde spousta dřevěných chatrčí či rozestavěných domů, kde žijí většinou ženy se spoustou dětí a bez manželů. Jejich hlavním zdrojem příjmů je výroba a prodej kukuřičného "piva".

Komunita bratří paulánů se snaží na tomto místě žít charisma podle zakladatele svatého Františka z Pauly, to jest: modlitba, obrácení, pokání, askeze, půst, práce, které svědčí, že Bohu patří první místo v našem životě. Charisma se pak ztělesňuje především v pokoře, chudobě, přijetí, solidaritě, ve společenství, radosti a lásce. Komunita žije v chudobě, i když tato chudoba je v porovnání s životem většiny obyvatel bohatstvím. Snaží se žít v prostotě a jednoduchosti, jako opravdová rodina. Rodina, která věnuje svůj čas Bohu, ale také práci, odpočinku a zábavě. K zábavě patří například dvakrát týdně sport, fotbal, občas také promítání filmu nebo grilování ryb.

Přestože je komunita formační, tzn., že prvním úkolem komunity je formace postulantů, noviců a řeholníků s časnými sliby. Nejedná se tedy o komunitu, která je uzavřená sama do sebe, dveře komunity jsou otevřené. Každé ráno přijdou lidi načerpat pitnou vodu ze studně a každý den si odnesou téměř 2.000 litrů. Lidé často přicházejí a žádají pomoc, když jsou nemocní. Někdy je bratři doprovází k lékaři a jindy komunita nakoupí léky, nebo zaplatí

operaci. Každé odpoledne, v sobotu a v neděli po celý den, je dům plný dětí. Některé přijdou na doučování, vedené jedním nebo dvěma spolubratry, jiné si přijdou hrát nebo se najíst. Komunita díky dobrodincům platí školu dětem, které jsou, co se týče výsledků, mezi prvníma ve třídě a školné seminaristům. Ceny škol se liší podle toho, jestli je škola státní nebo soukromá. Každou neděli po mši svaté je katecheze pro děti a pak pro všechny oběd, většinou je to kolem čtyřiceti dětí. Tímto způsobem se projevuje přijetí, které František sám žil, když přijímal všechny, kdo za ním přišli. Tato přijetí a láska, která se projevuje v pomoci druhým, je velkým příkladem pro lidi žijící v této čtvrti, ale i pro diecézní kněžstvo ve městě. Za formaci a celý formační dům je zodpovědný otec Milan Jura, který je v Kamerunu od roku 2010. Díky otci Milanovi se staví nový a větší formační dům, pro stále větší počet zájemců, žít charisma svatého Františka z Pauly.

(Lenka K.)

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Fatima na sv. Hostýně

Ve svých studentských létech, jsem se pravidelně účastnila tradiční orelské pouti na největším poutním mariánském místě na Moravě, na Sv. Hostýně. Znamenalo to pro mě nejen konec prázdnin, ale také příležitost požádat Pannu Marii o pomoc v novém školním roce i o jiné milosti. Letos jsem měla možnost připomenout si hostýnské poutě o víkendu 24. a 25. 8., tentokrát se skupinou Fatima. Naše Fatima byla vybrána, aby zpěvem i hudbou provázela oba poutní dny. To jsme považovali za poctu a rádi jsme nabídku přijali. Sbormistr Petr Trenz dal jasné instrukce: v sobotu v 16 h všichni sraz na Hostýně. Dopravili jsme se vlastními auty, vybaveni povolením parkovat přímo vedle baziliky ve výšce 728 m n.m. Jela jsem s dcerou a neteří. Těšila jsem se a přála jsem holkám, aby prožily pocit společenství mladých, starších i těch nejstarších poutníků, kteří putují k ochránkyni Moravy se svými starostmi a prosbami.

Holky jely samozřejmě vybaveny mobilními telefony a hlavně se zajímaly, jestli bude na Hostýně dobrý signál a WIFI. Po příjezdu jsme se ubytovali v poutním domě. Dostali jsme zdarma stravenky a Jarek Hendrych nám rozdal stejná modrá „fatimská trička“. Všem slušely. Byli jsme viditelní už z dálky! Ihned jsme se přesunuli do baziliky Nanebevzetí P. Marie k doprovázení sobotní večerní mše. Po mši následovala světelná křížová cesta a venkovní „zpívání na schodech“. Zpívali jsme písničky z Hosany, aby se i ostatní

poutníci mohli přidávat. Bylo už kolem 22 h, když k nám přistoupil Stanislav Juránek-starosta Orla, senátor a dřívější hejtman JMK. Ptal se, odkud jsme? Hrdě jsme se hlásili k Ořechovu. S. Juránek se hned zorientoval a s úsměvem prohlásil: „No, jasně, na ořechovské bylo vždy spolehnutí!“ Ty moje holky i ostatní zpívali jako o závod. Spontánně se utvořila skupina převážně mladých, zpívajících lidí. Pohoda byla umocněna, starobylým prostředím a působivou noční oblohou. Kdyby nás kolem půlnoci doslova neposlali spát, zpívalo by se možná až do rána. Nás ale čekal významný úkol - doprovázet na venkovním podiu, přímo u oltáře, slavnou nedělní mši, jejímž hl. celebrantem byl arcibiskup Mons. Jan Bosco Graubner z Olomouce. Už brzy ráno jsme zkoušeli a „pilovali“ naše písně a mešní Ordinárium i žalmy, pod dohledem varhanice Markéty Marečkové, roz. Nováčkové z Hajan. Všechno muselo být přesné, nástupy, pomlky atd. Odpoledne od půl druhé jsme pak měli naše vlastní, asi hodinové vystoupení. Vše se nám podařilo, ostudu jsme neudělali. Odměnou nám byl velký potlesk a děkování. Fatima zazářila v plné parádě!

P. Petr Dujka (duchovní rádce Orla) v průvodním slovu k letošní pouti uvedl myšlenku: „Jsou místa – chrámy, příroda, - kde není žádné WIFI, ale přesto tam najdeš to nejlepší spojení.“ A věřte, i ty moje holky, až do našeho odjezdu domů, nevzaly do rukou své mobily. Stačily jim přímé zážitky. I já sama jsem byla spokojená, zdá se, že to nejlepší spojení tam opravdu fungovalo.

(Lenka Ungrová)

Foto: *Viktor Pilát*

50 roků varhanické činnosti

Na svátek Narození Panny Marie v neděli 8. září jsme po mši sv. poděkovali v kostele sv. Jiří panu Luďkovi Peškovi za neuvěřitelných 50 roků varhanické činnosti. Pan varhaník

nám povyprávěl svoje zážitky. V roce 1969, po onemocnění tehdejšího varhaníka pana Šalplachty, zde začal hrát střídavě se svým bratrem Vlastimilem. Svatby odehrávali i v kostele Všech svatých, Luděk hrál a zpíval, Vlastík hrál na housle. Pohřby měl na starost pan Jaroslav Tolar, jak v Ořechově, tak v Tikovicích. Od roku 1969, v době studia na Státní konzervatoři v Brně, Luděk také zpíval v kostelním sboru, který vedl ředitel hudební školy pan Zavadil. Zpívali na vánoce a velikonoce v kostele sv. Jiří a v kostele Všech svatých. Po odchodu pana ředitele Zavadila převzal Luděk Peška vedení sboru, což mnozí farníci ohodnotí zvláště o velikonocích, vánocích, na koncertech a při pohřbech. A krédo pana varhaníka Luďka Pešky? „Sloužit lidem a zvláště Bohu!“

(Jiřina Floriánová)

Milý Luďku!
V těchto dnech je to již 50 let, co nám hraješ v tikovickém kostelíčku na varhany a svým hlasem od Pána Boha vytváříš slavnostní atmosféru při náboženských slavnostech a událostech radostných i smutných.
Chceme Ti poděkovat za službu regenschoriho a za ta léta a čas, který nám věnuješ. Také zpěváci z chrámového sboru Ti děkují za spolupráci a těšíme se na nové písničky, které nás ještě naučíš.
Za všechny návštěvníky kostela a zpěváky Ti píšu, že tě máme rádi, modlíme se za Tebe a prosíme našeho Pána, aby Ti dopřál ještě hodně zdraví a roků za klávesami tikovických varhan.

Ivan Macíček

Farní pouť na Velehrad

Středa 18. září. Asi 30 poutníků z Ořechova, Prštic a Silůvek se vydává v čele s otcem Kryštofem na pouť za svatým Cyrilem a Metodějem na Velehrad. Cesta za slunečného počasí probíhá v pohodě. Modlíme se a zpíváme hlavně mariánské písně. Na Velehrad dojíždíme k 10. hodině. Ujímá se nás průvodkyně, která nás provede bazilikou a seznámí nás s historií Velehradu. Bazilika je zrekonstruovaná a je opravdu na co se dívat. Navštívili a poklonili jsme se památce arcibiskupa Stojana a kardinála Špidlíka, kteří jsou v bazilice pohřbeni. Procházíme ještě prostory, které nyní slouží studentům gymnázia. Loučíme se se sympatickou průvodkyní, děkujeme za vyčerpávající a zajímavý výklad. To už odbíjí 12 hodin a my se účastníme mše svaté, kterou slouží náš otec Kryštof. Po mši ještě poslední modlitby a loučíme se s prosluněnou bazilikou. Ve 13 hodin si pochutnáváme na obědě a ve 14.30 máme odjezd z Velehradu. Ještě nám vyšla i chvilka na zákusek a kávu.

Cestou zpátky se zase pomodlíme a zpíváme snad všechny mariánské písničky, které jsou v kancionálu ☺. Zjišťujeme, že otec Kryštof má krásný hlas, který by byl posilou do chrámového sboru! Domů přijíždíme v dobré pohodě a vnitřně posíleni. Za hezky prožitý den Bohu díky a všem, kdo ho připravili! *(Jan Urban)*

Adorace u sv. Jiří

Děkuji otci Kryštofovi za čtvrteční adorace po mši svaté v kostele sv. Jiří. Jde o modlitbu Korunky před Nejsvětější Svátosti, chvíli osobního ztišení s Pánem a požehnání. Díky za to.

Lada

Foto *Jan Nevěděl*

Farní táborák 14.9.

Bylo krásné, že jsme se jako mládež sešli u táborového ohně. Začínalo se úvodní modlitbou. Nakonec se nás tam sešlo spousta. S otcem Krzysztofem a ořechovskými hudebníky jsme prožili krásný večer plný zpěvu a táborákových písní. Nechybělo ani bohaté občerstvení se špekáčkama. Bylo milé vidět tolik farníků se vzájemně bavit a užívat si teplo ohně. Moc se mi to líbilo a doufám,

že se sejdeme zase příští rok.
(Pavlína Fryčová)

Společenství mládeže
Každý první pátek v měsíci bude bývat po mši (18:30) na faře společenství mládeže. Je to čas, který může strávit mladý s druhými, ve kterém se prohloubí vzájemné vztahy a víra. Moc zvu všechny mladé cestovatele, kteří se vydali na cestu za Pánem.
(Luboš Pár)

Rozhovor s o. Pavlem Kafkou o fondu PULS
Fond na podporu kněží a pastorace brněnské diecéze – PULS založil brněnský diecézní biskup Vojtěch Cikrle. Při příležitosti druhého výročí existence fondu jsme požádali jeho správce P. Pavla Kafku o malé ohlédnutí.

Otče Pavle, fond PULS slaví své 2. narozeniny, jak byste stručně charakterizoval jeho působení?
Myslím, že velmi dobře to vystihl otec biskup Vojtěch, který v jednom ze svých slov k donátorům řekl: „Mám radost, že se fond PULS za krátkou dobu své existence stal pevnou součástí života naší diecéze a že se dostává do podvědomí jako pastorační aktivita, která nás vede k spoluzodpovědnosti za život v našich farnostech a v diecézi“.

Zkuste nám přiblížit aktuální situaci PULSu v pěti číslech?
PULS podporuje především 327 kněží v 451 farnostech brněnské diecéze. Aktuálně má velká rodina malých dárců 2350 donátorů. V loňském roce jejich dary činily 6,9 mil. Kč. Nejčastěji lidé darují částku 100 Kč za měsíc.

Z čeho jste měl v uplynulém „donátorském“ roce radost?
Radostným okamžikem bylo mimo jiné přivítání tři tisícího donátora, které proběhlo v brněnské katedrále v rámci děkovného koncertu určeného právě všem donátorům. Radostným povzbuzením byla také skutečnost, že na Zelený čtvrtek, kdy kněží obnovují své kněžské sliby, jsme přijali na dárcovský účet několik větších darů, doprovázených přáním Božího požehnání. Nevím, zda takové načasování bylo i úmyslem dárců, každopádně mi přišlo víc než symbolické.

Co byste chtěl donátorům vzkázat?
Velký dík! Cítím vděčnost nejenom za jejich dary, ale především za ně samotné. Donátor není jen pouhý dárce. Je to křesťan, který se hlásí ke své farnosti a diecézi, a to přesto, že zná jejích slabiny a těžkosti. Právě toto přihlášení se k místní církvi, tj. k diecézi, má tu největší hodnotu.

Nová akce PULSu se jmenuje „Cítíte tu vůni kávy?“ Můžete nám o ní prozradit více?
Káva je nápoj, který sbližuje a dává lidi dohromady. Zveme se vzájemně s přáteli na kávu a v životě mnoha farností jsou farní kavárny místem přátelských setkání. Kávu také často pijeme, abychom se „probrali“, protože posiluje náš srdeční puls. Podobně i fond PULS dává dohromady lidi, kteří chtějí také svými dary podporovat život v diecézi. Tak jako káva posiluje náš srdeční puls, tak jsou všichni zváni k tomu, aby posílili PULS života naší diecéze darem v hodnotě alespoň jedné kávy měsíčně. Přijmout toto „kávové

pozvání“ k donátorství je velmi snadné, věřící mají ve všech farnostech k dispozici donátorské přihlášky, které jim mohou pomoci vyplnit kněží nebo kontaktní osoby PULSu, popřípadě se mohou přihlásit přímo na našich stránkách donator.cz, kde najdou i další informace.

(rozhovor poskytla Martina Jandlová)

Káva zavoněla i v Ořechově

S nabídkou kávy po nedělní mši sv. 22.9 u Všech svatých, byly také informace a odpovědi o možnostech, jak přispět jednorázově nebo pravidelně jakoukoli částkou (žádná částka není „malá“) do fondu PULS. Poděkování patří všem novým donátorům.

(Steingartovi)

Foto z akce: Cítíte tu vůni kávy? V Ořechově u Všech sv.

POZVÁNÍ

➢ na první pátek **4.10. bude otec Krzysztof navštěvovat nemocné.** Nahlásit je můžete u něj osobně nebo telefonicky.

➢ **Výuka náboženství** na faře u kostela Všech svatých ve školním roce 2019/2020 začne ve středu 2. října:
14-14:50 3. třída (R. Jedličková)
15 -15:50 1. a 2. třída (R. Jedličková)
A pro děti od 4. do 7. třídy začne v pátek 4.října v době 16 – 16:45 (o. Krzysztof)

➢ **Mše sv. se zaměřením pro děti** bude sloužena v pátek 11.10. v 17:30

➢ **Zkoušky chrámového sboru** u Všech svatých na vánoce budou bývat pravidelně ve čtvrtek na faře v Ořechově. Ženy v 18 hodin, muži v 18:45. První zkouška bude 31. října.
Jsou vítaní i noví zájemci o chrámový zpěv!

➢ **Misijní neděli oslavíme 20.10.** Mešní sbírka i dobrovolný příspěvek na Misijní koláč budou zaslány Papežskému misijnímu dílu

➢ **Společenství rodin** se uskuteční v neděli **27.10. od 17:00 do 18:30** na faře u kostela Všech svatých. *Téma: Rodina pomáhající*

➢ jsme srdečně zváni **na pouť ke sv. Faustyně do Slavkovic** u Nového Města na Moravě. Pouť se koná v neděli 6. října 2019 od 14 hodin.

➢ sestry Těšitelky z Rajhradu zvou na **pouť mužů k bl. Karlu Habsburskému,** která se uskuteční dne 19.10.2019. Více na
http://www.sestrytesitelky.eu

➢ Ve dnech **28. října až 14. listopadu 2019** se na Slovensku a v České republice uskuteční **„Putování relikvie sv. Vincenta de Paul“ .**
V Brně ji přivítá v Duchovním centru v Brně-Lesné v pátek **1. listopadu 2019** v 17.00 hodin místní farář P. Pavel Hověz. Poté bude následovat duchovní program do 21. hodiny a zajímavostí bude prezentace života a díla sv. Vincence de Paul, jehož životním motem bylo: „Milosrdná láska získává svět“.

Bohoslužby u Všech svatých v říjnu 2019

4. 10.	1. pátek	17:30 mše sv.	návštěva nemocných
6. 10.	27. neděle v mezidobí	9:15 mše sv.	18:00 sedmibolestný růženec
11.10.	pátek	17:30 mše sv.	
13.10.	28. neděle v mezidobí	9:15 mše sv.	18:00 sedmibolestný růženec
18.10.	pátek	17:30 mše sv.	
20.10.	29. neděle v mezidobí	9:15 mše sv.	18:00 sedmibolestný růženec
25.10.	pátek	17:30 mše sv.	
27.10.	30. neděle v mezidobí	9:15 mše sv.	18:00 sedmibolestný růženec

Adorace v kostele Všech sv. každé úterý 17:30 – 18:00

Bohoslužby u sv. Jiří v říjnu 2019

3.10.	čtvrtek	17:30 mše sv.	
5.10.	1. sobota		8:30 růženec
6.10.	27. neděle v mezidobí	8:00 mše sv.	
10.10.	čtvrtek	17:30 mše sv.	
13.10.	28. neděle v mezidobí	8:00 mše sv.	
17.10.	čtvrtek sv. Ignác Antiochijský	17:30 mše sv.	
20.10.	29. neděle v mezidobí	8:00 mše sv.	
24.10.	čtvrtek	17:30 mše sv.	
27.10.	30. neděle v mezidobí	8:00 mše sv.	
31.10.	čtvrtek	17:30 mše sv.	

Adorace v kostele sv. Jiří po mši sv. ve čtvrtek

Bohoslužby s nedělní platností v Radosticích v říjnu 2019

5.10.	sobota	15:30 mše sv.	
12.10.	sobota	15:30 mše sv.	
19.10.	sobota	15:30 mše sv.	
26.10.		-	není mše sv.
28.10.	pondělí	10:00	poutní mše sv.

Bohoslužby s nedělní platností v Pršticích v říjnu 2019

5.10.	sobota	16:30 mše sv.	
12.10.	sobota	16:30 mše sv.	
19.10.	sobota	16:30 mše sv.	
26.10.	sobota	16:30 mše sv.	

Aktuální rozpis bohoslužeb, sledujte prosím, v týdenních ohláškách

Zpravodaj Peregrínek je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, P. Krzysztof Drzazga. Grafická úprava: István Steingart. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@atlas.cz. Telefon: 777 674 936